

ת"פ 55884/12/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלשריף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 55884-12-13 מדינת ישראל נ' אלשריף(עציר) תאריך: 7.7.2014

בפני
בעניין: כב' השופטת יהודית אמסטרדם
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד אלשריף (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד ישר יעקובי

גזר דין

א. פתח דבר

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירת שוד- עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")
2. עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, בתאריך 22.12.2013 בשעה 8:00 הגיע הנאשם לסניף בנק הדואר ברחוב אבן גבירול 170 בתל אביב כשהוא מצויד בפתק ובמקל קצר עטוף בניילון שחור הנחזה להיראות אקדח (להלן: "המקל").
- לאחר המתנה בת מספר דקות ניגש הנאשם לכספרית (להלן: "המתלוננת"), הציג בפניה את הפתק שעליו היה רשום "זה שוד אני צריך כסף יש לי אקדח בלי רעש מהר...".
- בסמוך לכך הוציא מכיסו את המקל ואמר למתלוננת "את הכסף מהר" או מילים בעלות משמעות דומה.
- בתגובה מסרה המתלוננת לנאשם סך של 7,000 ₪, ובמקביל דיווחה על האירוע למנהל הסניף. הנאשם החל להימלט מהמקום כאשר מנהל הסניף ואחרים דולקים אחריו עד שלבסוף נתפס על ידם.

ב. הסדר טיעון

3. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום המקורי.
- באי כוח הצדדים לא הגיעו להסדר טיעון בעניין העונש.

ג. עברו הפלילי של הנאשם

עמוד 1

4. לנאשם עבר פלילי בעבירות רכוש וסמים, וזאת החל משנת 1984, מאז הוטלו עליו חמש תקופות מאסר אותן ריצה מאחורי סורג ובריח.

העבירה האחרונה המיוחסת לנאשם היא מחודש נובמבר 2011 אף היא בגין עבירת שוד, לצד מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים כמו-כן הוטל על הנאשם מאסר על תנאי שהינו בר הפעל בן 15 חודשים בתי דן (ת1).

ד. ראיות הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט לוח צילומים ממנו ניתן להתרשם מהחפץ הנחזה להיות אקדח. בצילום ניתן להבחין כי מדובר בענף עץ אשר כוסה בניילון שחור במטרה שזה ישווה לו צורה של אקדח (ת1א).

בלוח צילומים נוסף תועד הפתק אשר שימש את הנאשם בביצוע השוד ועליו נכתב "זה שוד אני צריך כסף יש לי אקדח בלי רעש מהר..." (ת1ב).

6. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט שלושה סיכומי אשפוז של הנאשם (נ1א-ג) מהם עולה כי הנאשם אושפז במהלך חודש דצמבר 2013 לתקופה מצטברת בת עשרה ימים לאחר שהתלונן על כאבים בחזה, קוצר נשימה ושיעול. עם שחרורו הומלץ שימשיך במעקב רפואי.

ה. טיעוני ב"כ הצדדים

7. ב"כ המאשימה עתרה לביהמ"ש להטיל על הנאשם עונש מאסר ממושך בציינה, כי המתחם העונשי עפ"י ההלכה הפסוקה במקרה דנן הוא בין 3-6 שנים, וזאת עפ"י אסופת פסקי דין שהגישה לביהמ"ש [ראו: 56323-11-12 מדינת ישראל נ' אבו זעילה ואח' (פורסם במאגרים, 14.3.2014); 17918-05-12 מדינת ישראל נ' רישרד ורובל (לא פורסם, 25.2.2013); ת"פ 164-04-12 מדינת ישראל נ' רפאילוב (פורסם במאגרים, 10.9.2012); ת"פ 19912-11-12 מדינת ישראל נ' בן אבו (פורסם במאגרים, 10.7.2013); ת"פ 56323-11-12 מדינת ישראל נ' אבו זעילה (פורסם במאגרים, 14.3.2013)].

לטענתה, על הענישה להתקרב לרף העליון של המתחם, זאת בשל חומרת העבירה, התכנון שקדם לביצועה, עברו הפלילי של הנאשם, והעובדה כי ביצע את העבירה הנוכחית בהיותו אסיר ברישיון לאחר שעזב מיזמתו קהילה טיפולית.

ב"כ המאשימה הוסיפה וציינה כי כיום מרצה הנאשם את יתרת עונשו לאחר שהופקעה כל תקופת התנאי, משכך עתרה לביהמ"ש שימי מעצרו לא ינוכו מאחר והם חופפים לימי המאסר שהוא מרצה כיום.

8. ב"כ הנאשם התמקד בטיעונו לביהמ"ש בנסיבות חייו הקשות של הנאשם בין היתר קשייו הכלכליים שהביאוהו לפת לחם, לטענתו והתדרדרות לאחרונה במצבו הבריאותי של הנאשם והיותה הגורם העיקרי לביצוע העבירה נשוא כתב האישום.

אליבא דב"כ הנאשם, עפ"י ההלכה הפסוקה מתחם הענישה בנסיבות התיק דנן נע בין 6 חודשי מאסר לשנתיים ולא כטענת התביעה, זאת נוכח העובדה שהנאשם לא נקט באלימות, ומלכתחילה לא היווה סכנה של ממש

מאחר ולא אחז בידו אקדח אמיתי אלא מקל הנחזה להיות אקדח.

במסגרת עתירתו לעונש ביקש ב"כ הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם כך שזה לא יחרוג משנתיים, לאחר שהפעלת המאסר על תנאי יחפוף את הענישה שתקבע בתיק דנן.

בנוסף, ציין כי מרשו שיתף פעולה עם השוטרים שעצרו אותו ובהמשך הודה וחסך מזמנו של ביהמ"ש.

9. ב"כ הנאשם הפנה את ביהמ"ש לאסופת פסקי דין מהם ביקש ללמוד על מתחם הענישה הראוי. דא עקא, שפסקי-הדין אליהם הפנה וניתנו ע"י מותב זה אינם דומים לענייננו.

בת"פ 33947-12-12 **מדינת ישראל נ' אסמר** (פורסם במאגרים, 21.10.2013) שניתן ע"י מותב זה, נגזר על נאשם - שהורשע בעבירת שוד, נעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 12 חודשי מאסר על-תנאי ופיצוי בסך 25,000 ₪. הנאשם היה מטופל בתחנה לבריאות הנפש ומתסקיר שירות המבחן עלה כי לא קיימים אצלו דפוסים עבריינים.

עוד יצוין, כי מעובדות כתב האישום בהן הורשע שם הנאשם, עולה כי הגיע לסניף הבנק כשהוא מצויד בפתקית ותו לא.

בת"פ 50759-02-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים, 28.10.2013), נדון עניינו של קטין- בגיר בן 18 ומחצה אשר הורשע בעבירת שוד בחבורה, לאחר שיחד עם אחר שדד מכשיר סלולרי תוך שימוש באלימות. הסדר הטיעון בין הצדדים כלל מתחם עונשי בין 6 ל-18 חודשי מאסר ופיצוי בסך 20,000 ₪ למתלוננים.

בת"פ 12539-03-12 **מדינת ישראל נ' רוסלן אלביב** (פורסם במאגרים, 26.3.2014) הוטלו על נאשם 18 חודשי "מבחן סמים", מאסר על תנאי לתקופה בת 24 חודשים ופיצוי למתלונן. עונש זה הוטל על הנאשם בהסכמת הצדדים בשל הליך שיקומי מרשים שעבר הנאשם טרם נגזר דינו.

ו. דברי הנאשם:

10. הנאשם הביע צער על מעשיו, וציין כי הוא מבקש להשתקם, לדבריו זה נמנע ממנו לאחר שאחד החוסים בקהילה הטיפולית טען כי הוא השתמש בסמים בעת שלא עשה כן, ושהייתו במקום הופסקה בשל כך.

ז. דין

11. עסקינן במי שהורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירה של שוד סניף בנק בתל אביב, לאחר תכנון מוקדם שכלל הכנת חפץ דמוי אקדח ופתק לצורך איום.

12. דיו רב נשפך על חומרתה של עבירת השוד ועל הקלות הטכנית בה ניתן לבצעה, על ידי הושטת פתקית לכספר.

בית המשפט העליון נדרש לא אחת לדון בשאלה מהו מתחם העונש ההולם במקרים שונים, ומפסיקותיו עולה כי נוכח היותה עבירה הלובשת פנים וצורות רבות, אין מנוס מקביעת מגוון מתחמי ענישה הולמים.

13. בע"פ 7655/12 **פייסל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 13.3.2013) קבע ביהמ"ש העליון

מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 2 שנות מאסר במקרים בהם בוצע שוד, בלא תכנון מוקדם, ובלא שימוש בנשק או אלימות, ומבלי שנגרם לנפגע העבירה נזק משמעותי. בהמשך לפסק הדין האמור, נפסק בימים האחרונים כי בנסיבות בהן מדובר בעבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין המבוצעת באופן ספונטני וללא נשק עומד מתחם הענישה על 6 חודשי מאסר עד 28 חודשי מאסר [ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 29.6.14)].

14. סבורה אני שאין זהה דינה של עבירה "ספונטאנית" לעבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים, וכן אין דין שווה לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק לעומת עבירה שנעשתה תוך איום בכלי הנחזה להיות נשק חם, וחמורה ממנה עבירה המבוצעת תוך שימוש בכלי נשק אמיתי.

על כן, בשים לב לפסקי הדין הנזכרים לעיל ומתחמי הענישה שנקבעו בהם, אני סבורה שמן הראוי **שמתחם הענישה בנסיבות ההליך הנוכחי ייקבע בין שנה ל- 4 שנות מאסר.**

15. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יצוין, כי הנאשם ביצע את העבירה בעת שהיה אסיר ברישיון בגין עבירת שוד קודמת, לאחר שעזב תוכנית שיקומית במסגרת קהילה טיפולית.

מלבד עבירת השוד המוזכר לעיל, לנאשם עבר פלילי שעניינו עבירות סמים ורכוש, ולאורך השנים הוא ריצה מספר תקופות מאסר מאחורי סורג ובריח. הנאשם לא השכיל לעשות שימוש ראוי בהזדמנויות שניתנו לו לשוב למוטב.

מפיו של הנאשם שמעתי על נסיבות חייו, שאכן אינן פשוטות. עם זאת, נוכח עברו והיותו אסיר ברישיון בעת שביצע את העבירה נשוא ההליך, ובאין אינדיקציות אחרות המלמדות על אפשרות לשקמו, דומה שאין מנוס מהטית עונש מאסר שירחיק את הנאשם מהציבור לתקופת מה על מנת לשמור על שלום הציבור ובטחונו. יחד עם זאת, לא ימוצה עימו הדין נוכח הודאתו במיוחס לו מיד עם מעצרו, ובשים לב לכך שבמסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום.

מאחר והנאשם מרצה מאז מעצרו את הפעלת המסר שנוכחה בעת שחרורו הקודם - לא ינוכו ימי המעצר מתקופת המאסר.

לאור כל המקובץ לעיל, אני מטילה על הנאשם כדלקמן:

א. 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר ירצו החל מהיום.

ב. אני מפעילה את המאסר על תנאי בן 15 חודשים שניתן בת"פ 40651-08-11 ביום 13.11.2011 באופן שהנאשם יישא ב-5 חודשים בחופף ועשרה חודשים במצטבר.

כך **ססה"כ ירצה הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל** החל ממועד מתן גזר דין זה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שוד, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

הודע לנאשם על זכותו לערער תוך 45 ימים לביהמ"ש העליון.

ניתן היום, י' תמוז תשע"ד, 08 יולי 2014, בנוכחות הצדדים.